

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg indledte mit indlæg med at sige, at jeg opfatter det som forligsbrud. Jeg ville også opfatte det som forligsbrud, hvis man gennemførte det med andre partier end forhandlingspartierne. Jeg kunne godt spørge, om Socialdemokratiet, hvis det var sådan, at f.eks. CD eller Kristeligt Folkeparti ville sige ja til det – SF er jo tilhænger af det, hvis de ikke kan få deres eget – ville man så gennemføre det?

Jeg har forstået på fru Lilli Gyldenkilde, at kan man ikke få andet, er dette bedre end ingenting og bedre end det eksisterende system, sådan måtte jeg forstå talen på et tidligere tidspunkt. Så jeg synes godt, man kan spørge, om man ville gøre det, hvis der var en mulighed for at finde et flertal. Dette er efter min opfattelse klart en del af forliget. Og jeg har taget ad notam, at det mener Socialdemokratiet ikke. Det er selvfølgelig noget, man må tænke over, når man skal indgå andre aftaler med Socialdemokratiet, også aftaler om, hvordan man så bliver hængt ud i den sammenhæng. Ikke at Socialdemokratiet direkte siger så meget, men indirekte gør de jo, fordi det er os, der skal stå og sige nej.

Jeg synes faktisk ikke, det er særlig morsomt at stå og sige nej til de langtidsledige, men det er den beskidte situation, partiet efter min opfattelse sætter os i som parti. Det bryder jeg mig ikke om.

Når det drejer sig om aktivering, skal der jo faktisk, hvis man står til rådighed for arbejdsmarkedet – og det gør man jo, også når man kommer på det sociale system – være tilbud om aktivering. Deri adskiller det sociale system sig jo ikke fra arbejdsløshedssystemet.

Det er klart, at der skal være tilbud om aktivering. Så kan man diskutere, om det sociale system er i stand til det – det er en anden snak, og det er dagpengesystemet jo heller ikke altid – men det skal det da være, forudsat at de, der kommer i det sociale system nu, også siger, at de stadig væk står til rådighed for arbejdsmarkedet. Så har det sociale system jo en forpligtelse.

Den gensidige forsørgelse er en meget stor diskussion, der vedrører hele ægteskabsproblematikken. Den vil jeg gerne tage, men ikke kun i sammenhæng med dette her.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes, jeg er nødt til lige at gå herop, for fru Lone Dybkjær stillede nogle spørgsmål til Socialdemokratiet om, hvem man eventuelt kunne tænke sig at gennemføre dette med, og nævnte så mit parti. Det var, som om der kunne ligge en antydning af, at det kunne være en mulighed.

Jeg synes, at jeg har sagt meget klart og tydeligt fra over for det her. Jeg har ikke brugt den samme iver og ikke den samme stemmeføring som fru Lone Dybkjær, men substansen i det, jeg har sagt, er vel egentlig klar nok. Og ellers vil jeg da gerne strege den under.

Jeg betragter dette her som Socialdemokratiets tvivlsomme, og jeg vil sige meget diletantiske forsøg på at redde sig ud af en pine, fordi SF'erne, som står uden for dette forlig, kan tillade sig at være gode, men jeg må stadig væk sige, at jeg undrer mig dybt over, at man vil.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg forstår godt, at fru Pia Christmas-Møller talte med meget høj stemmeføring heroppe fra talerstolen om det foreliggende forslag, for, sagen er – det har vi været klar over lige siden, vi så forslaget i vores skuffer – at det var et klart forligsbrud.

Jeg kan bebrejde begge parter, både Socialdemokratiet og regeringspartierne, for denne sag, selvfølgelig mest Socialdemokraterne for, at de overhovedet fremsætter forslaget. Men én ting står fast, og det er, at Socialdemokratiet ganske enkelt har gjort det, fordi de, dengang de indgik forliget, ikke så frem i tiden og overvejede, hvordan udviklingen ville blive. For Socialdemokratiet må jo have vidst, at den situation ville opstå for et antal ledige, at de ikke længere kunne blive i dagpengesystemet.

Men det, jeg så kan bebrejde regeringen og dermed specielt Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer her i dag, er, at de ikke for længst gik til de partier og sagde: Kære venner! Det går ikke det dér, det er klart forligsbrud. Dermed kunne man helt have undgået denne debat, hvor man mere eller mindre har spildt Folketingets tid med det.

(Kort bemærkning).